

88.**Vyhláška ministeria finančního a obchodního
ze dne 20. května 1885,****že zřízeny byly nové celní výpravny na pobřeží v Dalmatsku.**

Přístavní a námořskozdravotní expositury v Primošteně ve finančním okrese zaderském a v Berně ve finančním okrese dubrovnickém 1. červnem 1885. počínajíc zařízeny budou jakožto přístavní a námořskozdravotní expositury se službou celní.

Celní práva obou expositur jsou též jako práva takovýchto expositur v Istersku (seznam celních úřadů v Přímoří, odstavec 28. atd. [Z. Ř. č. 10. z r. 1883.]).

Obě expositury kromě toho zmocňují se vydávati cirkulační bollety pro věci, které podrobeny jsou dávce dazio consumo zvané.

Dunajewski m. p.**Pino** m. p.**89.****Zákon, daný dne 24. května 1885,****jímž vydávají se trestní ustanovení o tom, kdo v donucovacích pracovnách nebo polepšovacích ústavech držen býti může.**

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se naříditi:

§. 1.

Kdo bez zaměstnání a práce se potuluje, nemoha prokázati, že má prostředky k své výživě nebo že jich poctivě nabyti hledí, budiž potrestán jako tulák. Trest jest tuhé vězení od jednoho až do tří měsíců; také nalezeno býti může na jedno nebo více zostření, jež v §. 253. trestního zákona ze dne 27. května 1852. pod lit. a) až e) jsou uvedena.

§. 2.

Pro žebrotu budiž potrestán:

1. Kdo na veřejných místech nebo dům od domu žebrá nebo ze zahálčivosti dovolává se veřejné dobročinnosti.

2. Kdo nedospělé k žebrotě svádí, vysílá nebo jiným přenechává.

Trest jest tuhé vězení od osmi dnů až do tří měsíců.

§. 3.

Osoby schopné ku práci, které nemajíce příjmův a dovoleného výtěžku, ohrožují bezpečnost osoby nebo majetku, mohou poukázány býti úřadem bezpečenským, aby ve lhůtě jim položené prokázaly, že živí se způsobem dovoleným.

Jestliže ze zahálčivosti tomuto příkazu nevyhoví, potrestány budou tuhým vězením od osmi dnů až do tří měsíců; též nalezeno býti může na jedno nebo více zostření, jež v §. 253. trestního zákona ze dne 27. května 1852. pod lit. a) až e) jsou uvedena.

§. 4.

Každá obec, v jejímž obvodu nalézá nebo dopadne se osoba ku práci schopná, která ani nemá prostředků k své výživě ani dovoleného výdělku, jest oprávněna jí přikázati přiměřenou jejím schopnostem práci za mzdu nebo za naturalní zaopatření. Zdráhá-li se tato osoba konati práci sobě přikázanou, potrestána budiž tuhým vězením od osmi dnů až do jednoho měsíce.

§. 5.

Potrestání ženštin, které svým tělem provozují smilnou živnost, přenechává se úřadu bezpečenskému.

Když ženštiny takovéto

1. nedbajíce policejního potrestání, pokračují ve své smilné živnosti, nebo
2. pokud dána jsou policejní nařízení, při tom proti nim jednají, nebo
3. svou smilnou živnost provozují, ač vědí, že stíženy jsou venerickou nemocí, nebo
4. veřejností vzbuzují nápadné pohoršení, nebo
5. svádějí mladistvé osoby, tedy potrestány buďte tuhým vězením, a to v případech pod číslem 1. a 2. dotčených od osmi dnů až do tří měsíců, v případech pod číslem 3., 4. a 5. uvedených však od jednoho až do šesti měsíců.

Osoby obojího pohlaví, které mimo případy §. 512. trestního zákona ze dne 27. května 1852. hledají svou výživu ze živnostenského smilstva jiných, buďte potrestány tuhým vězením od osmi dnů až do tří měsíců.

V případech pod číslem 1. a 2. uvedených trestní stíhání má místo k žádosti úřadu bezpečenského.

§. 6.

Kdo postaven jsa pod dohled policejní, jedná proti obmezením a povinnostem, sobě dle §. 9., lit. a) až c) zákona ze dne 10. května 1873. (Z. Ř. č. 108.) uloženým, bude potrestán tuhým vězením od 8 dnů až do tří měsíců; také nalezeno býti může na jedno nebo více zostření trestu, jež v §. 253. trestního zákona ze dne 27. května 1852. pod lit. a) až e) jsou uvedena.

§. 7.

Přestupky v §§. 1. až 6. tohoto zákona uvedené, jakož i přestupek §. 3. zákona ze dne 10. května 1873. (Z. Ř. č. 108.) vyšetřují a trestají soudové.

Nalezne-li soud někoho vinným, může vyřknouti v rozsudku, že vinník smí držen býti v donucovací pracovně.

Vzhledem k výroku, že někdo držen býti smí v donucovací pracovně, může podáno býti odvolání ve prospěch obžalovaného, když nalezeno bylo, že smí držen býti v donucovací pracovně, a v neprospěch žalovaného, když na to uznáno nebylo.

§. 8.

Soud trestní může nalézt, že do polepšovacieho ústavu (napravovny) mohou dáti se tací nedospělci, kteří dopustili se trestního činu, jenž dle předpisů trestního zákona toliko pro nedospělost pachatelovu nepokládá se za zločin, nýbrž trestá se jako přestupek (§§. 2. lit. *d*), 237. a 269. až 272. trestního zákona).

Když dle §. 273. trestního zákona bezpečenskému úřadu přenecháno jest trestání a opatření v příčině trestných činů nedospělcem spáchaných, naříditi se může, aby nedospělý dán byl do ústavu polepšovacieho, je-li zcela zanedbán a nemůže-li nalezen býti jiný prostředek, aby docílilo se řádného vychování a dohledu k němu.

§. 9.

Paragrafy 509., 510., 511., 517., 518., 519., 520., 521. obecného zákona trestního ze dne 27. května 1852. (Z. Ř. č. 117.), jakož i §§. 1., 2., 10., 12., 13. a 18. zákona ze dne 10. května 1873. (Z. Ř. č. 108.), jímž vydány byly policejné trestní předpisy proti zahalečům a tulákům, jsou zrušeny.

§. 10.

Mým ministrům věcí vnitřních a práv jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

V Schönbrunně, dne 24. května 1885.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Pražák m. p.

90.**Zákon, daný dne 24. května 1885,**

o donucovacích pracovnách a polepšovacích ústavech.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se naříditi:

§. 1.

V královstvích a zemích na radě říšské zastoupených postaráno buď o donucovací pracovny v počtu požadavkům veřejné bezpečnosti přiměřeném.

Péče o tyto ústavy přísluší zemi. Také více zemí spojití se může ke zřízení společné pracovny donucovací.

Zemskému zákonodárství zůstává se ustanoviti, zda takovéto ústavy zřízeny býti mají také od okresů neb obcí.

§. 2.

K nákladům na zřízení takovýchto ústavů přispěje stát dle jejich potřeby a přiměřenosti.